

ลดาวัลย์ แยมเนา. (2559). การเป็นตัวแบบด้านการสูบบุหรี่ของบิดามารดาและเพื่อน ทักษะคิดต่อการสูบบุหรี่
กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร.
โครงการพิเศษ ทางจิตวิทยา (สาขาวิชาจิตวิทยา). กรุงเทพฯ: คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ: อาจารย์อรรควิช จาริกจาริต

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษา จำแนกตาม
เพศ และชั้นปี 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นตัวแบบด้านการสูบบุหรี่ของบิดามารดาและเพื่อน
และทักษะคิดต่อการสูบบุหรี่ กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ แบบสอบถาม
จำนวน 4 ตอน ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการเป็นตัวแบบด้านการสูบบุหรี่ของบิดา
มารดาและเพื่อน แบบสอบถามทักษะคิดต่อการสูบบุหรี่ และแบบสอบถามพฤติกรรมการสูบบุหรี่

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที่
แบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test for Independent Sample) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
(One-way ANOVA or F-test) และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product
Moment Correlation)

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. โดยภาพรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ อยู่ในระดับน้อย
2. นักศึกษาเพศชายมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่มากกว่านักศึกษาเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01
3. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน
4. การเป็นตัวแบบด้านการสูบบุหรี่ของบิดามารดาและเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวก
กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ทักษะคิดต่อการสูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01